

Op zaterdag 18 september 2010 werd onder auspiciën van de ECMO alweer de achttiende CMCdN verreden in het Italiaanse Gallarate, vlakbij vliegveld Malpensa in Milaan. Motoclub MV Gallarate en de initiatiefnemers Paolo Vellano en Piero Mazzucco hadden alles in het werk gesteld om er een mooi evenement van te maken, maar helaas werkten de weergoden die dag niet mee. Op het einde van de vrije trainingen kwam het water met bakken uit de hemel en de tweede trainingen werden al snel geannuleerd. De regen hield aan tot ca 14.00 uur, waardoor de baan een ware metamorfose had ondergaan. De jury kwam diverse malen bij elkaar met het doel of de wedstrijd nog wel door kon gaan. Gezien de hoge leeftijd van de diverse rijders mocht het risico niet te groot worden, maar de "experts" uit Italië beloofden dat dit wel mee zou vallen. Uiteindelijk werd na veel gepraat toch van start gegaan in de vier verschillende klassen, met dien verstande dat er maar één manche verreden zou worden, de wedstrijden ingekort zouden worden met vijf minuten, de baan iets aangepast zou worden en dat alle vier de resultaten van de individuele rijders per klasse zouden meetellen voor de eindklassering per team. Er hadden zich dertien verschillende landen aangemeld, wat op zich een unicum is en wat betekent dat de Classic Motocross leeft op diverse Europese fronten. De wedstrijden werden dit jaar voor het eerst onderverdeeld in vier in plaats van drie verschillende leeftijdsklassen, namelijk de 35+, 50+, 60+ en de 66+ klasse. De 66+ klasse rijdt dit jaar op basis van proef mee, omdat de toestroom uit de 60+ klasse de komende jaren groot zal zijn. Elk nationale team bestaat uit maximaal vier rijders en rijden met motoren van voor 1972 of eerder, naar gelang de leeftijdscategorie. In de 35+ klasse dient volgens het reglement van de CMdN minimaal één 250cc motor te worden ingeschreven. In de 50+ klasse minimaal één 250cc motor en één viertaktmotor, in de 60+ klasse minimaal twee viertaktmotoren en in de 66+ klasse werd nog geen definitief reglement opgesteld. Nederland was vertegenwoordigd in de vier verschillende klassen. In de 35+ klasse bestond het team uit Toon de Laat, Gert Paalman, René Hekkelman en Marcel Hermans. Het 50+ team bestond uit Berry Heijnen, Jan van de Brom, Gerrit Schreurs en Arie den Haan, die op het laatst de geblesseerde Peter van de Nieuwenhof verving. In de 60+ klasse bestond het team uit Peter Willems, Hans Polsvoort, Piet van Dijk en Bert van Venrooij. De 66+ klasse bestond uit Jan Keizer, Johan Roosink, Toon Oerlemans en Herman Leunen. Ad Ridderhof was de teammanager van de Nederlandse teams. België was na jaren weer sterk vertegenwoordigd met initiatiefnemer Robert Sommers. Het 35+ team was bij voorbaat al getipt voor een podiumplaats met de rijders Bjorn Verdoodt, Olivier Derome, Michel Demaret en good old George Truyers. Het 50+ team bestond uit Rik Kempers, Alain Leberger, Herman van Broekhoven en Robert Sommers. De 60+ klasse bestond uit Jean Stas, Louis Geboers, Jozeph Careme en Oost Oostra. In de 66+ klasse was België niet vertegenwoordigd.

35+ KLASSE: WINST VOOR ITALIË, ZWITSERLAND TWEDE, BELGIË DERDE

Na de trainingen werd al snel duidelijk dat thuisland Italië hoge ogen zou gaan gooien. Met hun toprijders Ivano Ferrari, Fiorello Sberze, Massimo Veglia en Piero Mazzucco gingen ze voor de winst. Ook titelverdediger Engeland was torenhoog favoriet met de Europese kampioen Scott Hayworth, Europees kampioen van 2009 Adrian Cox, die nog steeds herstellende was van een polsblessure, nieuwkomer Wayne Parington en 250cc specialist Keith Best en natuurlijk de genoemde Belgen. Maar zoals altijd wordt de wedstrijd pas beslist als de finishvlag gevallen is. Italië maakte zijn favorietenrol helemaal waar en werd eerste met een mooie tweede plek voor Ferrari (CZ), een vijfde plek voor Sberze (CZ), een elfde plaats voor Veglia (CZ) en een 18de plaats voor Mazzucco. De Zwitsers werden verrassend tweede met hun toprijders Joe Büsser (BSA) en Dany Nüssli (BSA) op een zesde en zevende plaats, Keller (CZ) werd vijftiende en Vittori (BSA) 26ste. België behaalde na zeven jaren weer eens een podiumplaats en werd welverdiend derde met vaandeldrager Verdoodt op vier met zijn 250cc CZ!! en Derome op acht met zijn door Julien de Roover geprepareerde CZ. Truyers (CZ) werd 30ste en Demaret (Triumph) 31ste. Engeland kon zijn favorietenrol niet waarmaken, Hayworth (BSA) won onbedreigd de wedstrijd, Parington (CZ) werd nog mooi tiende, maar de beide andere rijders Cox (BSA) en Best (Bultaco) bereikten in de achterhoede door valpartijen en materiaalpech. Nederland werd uiteindelijk vijfde met de Laat (CZ) op een

20ste plaats, Hermans (CZ250) op een 22ste plaats, Paalman werd 33ste met koppelingsproblemen en Hekkelman 33ste door een valpartij op een val de hellingen. Opvallend eindigden de Scandinavische landen Zweden, Denemarken en Finland in de achterhoede. Einduitslag 1.Italië (Ferrari, Sberze, Veglia, Mazzucco) 36pt 2.Zwitserland (Nüssli, Büsser, Vittori, Keller) 54pt 3.België (Verdoodt, Derome, Demaret, Truyers) 73pt 4.Engeland (Hayworth, Cox, Parington, Best) 78pt 5. Nederland (de Laat, Paalman, Hekkelman, Hermans) 102pt 6.Zweden (Carlsson, Persson, Karlsson, Hedenkog) 104pt 7.Tsjechië (Formanék, Lubomir, Mitvalský, Hájek) 110pt 8.Denemarken (Flemming, Christensen, Christoffersen, Nielsen) 115pt 9.Finland (Laaksonen, Lahthi, Hahto, Monto) 122pt 10.Schotland (Dent, Hollinshead, M'clure, Stainton) 148pt 11.Oostenrijk (Panzenböck, Schwarz, Pichler, Toni) 160pt 12.Duitsland (Lutz, Lutz, Andreas) 188pt.

50+ KLASSE: WINST VOOR ITALIË, ZWITSERLAND TWEDE, DUITSLAND DERDE

Ook in deze klasse lieten de thuisrijders na de training zien voor de overwinning te gaan met de toprijders Paolo Vellano, Pietro Miccheli, Enrico Bertone en Renzo de Santis. De favorietenrol was toch wel weggelegd voor de Zwitsers met hun Europese kampioen Walter Senn, vice Europees kampioen Ueli Utzinger, Beny Winiger en Jack Frei. Italië maakte zijn favorietenrol helemaal waar met een eerste plaats voor Vellano (CZ), een derde plaats voor Bertone (BSA) die in de laatste ronde nog twee rijders voorbij ging, een tiende plaats voor Miccheli (CZ) en een 22ste plaats voor de Santis (CZ). Deze uitslagen waren ruim voldoende voor de overwinning. De Zwitsers werden nog wel tweede met Winiger (BSA) op een vijfde plaats, Senn (BSA) op een zevende, Utzinger ietwat teleurstellend op veertien en Frei (Husqvarna 250) op een 29ste plaats. Derde werd verrassend Duitsland met Reiner Dierolf (BSA) op een tweede plaats, Lutz Scheffel (CZ) op achttien, Franz Baur (CZ) 26ste en Lothar Diwischek op een 24ste plaats. België werd algemeen negende met Rik Kemps (BSA) op een twaalfde plaats, Herman van Broekhoven (Ducati) werd 25ste, Alain Leberger (CZ) werd 30ste en Robert Sommers (CZ) zag af van de start. Door familieomstandigheden van een van de rijders ging Nederland vlak voor de wedstrijd niet van start. Titelverdediger Finland kwam niet verder dan een zesde plaats in de wedstrijd. Einduitslag 1.Italië (Vellano, Miccheli, Bertone, de Santis) 36pt 2.Zwitserland (Utzinger, Winiger, Senn, Frei) 55pt 3.Duitsland (Baur, Scheffel, Dierolf, Diwischek) 70pt 4.Tsjechië (Hrdina, Holub, Janda, Nejedly) 81pt 5.Zweden (Ahlström, Josefsson, Öhlund, Johansson) 83pt 6.Finland (Järvinen, Viitane, Rantanen, Penttilä) 98pt 7.Engeland (Coleman, Copping, Copping, Roberts) 111pt 8.Denemarken (Willadsen, Jensen, Durup, Mogensen) 117pt 9.België (Kemps, Leberger, van Broekhoven, Somers) 117pt 10.Frankrijk (Bontemps, Brelet, Oudet, Dehan) 135pt 11.Oostenrijk (Österle, Winter, Schreiber) 160pt 12.Schotland (Bell, Roger, Gordon, Moodie) 167pt 13.Nederland (den Haan, Schreurs, Heijnen, van de Brom) 200pt.

60+ KLASSE: WINST VOOR ZWEDEN, ENGELAND TWEDE, DUITSLAND DERDE

Titelverdediger Engeland had ook nu weer een sterk team samengesteld met Phil Edwards, Roger Dunford, Doug Sherbourne en Chris Castles. Tsjechië was bij voorbaat getipt als winnaar, maar schitterde door afwezigheid. Voormalig GP rijder Stodulka was geblesseerd voor aanvang van de wedstrijd, evenals Kozák, waardoor ook Hanáček ook maar thuis bleef. Verder waren de andere teams aan elkaar gewaagd. Toch was het Zweden die dit jaar met de hoogste eer ging strijken door constant te scoren met Sören Johansson (Matchless) op negen, Sölve Lindersson (JAWA) op twaalf, Lars Ingvarsson (Husqvarna) op dertien en Hans Astorsson op een 25ste plaats. Engeland werd nog wel algemeen tweede met de individuele winst voor Edwards ((Triumph), Dunford ((BSA) werd derde, Sherbourne (BSA) achtste en Castles (BSA) viel uit. Duitsland werd ook hier verrassend derde met een vijfde plaats voor Wolfgang Büttner (Husqvarna), een elfde plaats voor Helmut Mielenz (CZ), een 20ste plaats voor Lothar Burkhardt (Montesa) en een uitval voor Michael Koch (BSA). België werd algemeen achtste met een veertiende plaats voor Careme (Matchless), een 18de plaats voor Stas (CZ), een diskwalificatie voor Oostr (JAWA) wegens een onreglementaire motor en Geboers (CZ) startte niet. Ook het hele Nederlandse team ging niet van start, omdat enkele rijders het risico te groot vonden. Einduitslag 1.Zweden (Lindersson, Ingvarsson, Astorsson, Johansson) 59pt 2. Engeland (Edwards, Dunford, Sherbourne, Castles) 62pt 3.Duitsland (Koch, Mielenz, Büttner, Burkhardt) 86pt 4.Finland (Piippola, Nurminen, Lathi) 92pt 5.Italië (Colombari, Becchetti, Quarin, Gritti) 6.Zwitserland (Senn, Mohr, Martial, Denervoud) 7.Denemarken (Larsen, Pederson, Skovsen, Simonsen) 8.België (Stas, Geboers, Careme, Oostr) 9.Schotland (Meek, Vic Allan, Wallace, Yeats) 10.Frankrijk (Bordet, Petitot, Garnier, Tougeron) 11.Nederland (van Dijk, Polsvoort, Willems, van Venrooij) 12.Oostenrijk (Aichinger, Albrecht, Holy, Kurt) 13.Tsjechië (Hanáček, Stodulka, Rudolf, Kozák)

66+ KLASSE: WINST VOOR ENGELAND, NEDERLAND TWEDE, DUITSLAND DERDE

Geen titelverdediger in deze klasse, omdat deze klasse dit jaar nieuw is toegevoegd aan het geheel. De Europees kampioen in deze klasse, de Engelsman Terry Challinor had een perfect team om zich heen gebouwd. Met Jim Aim, Pat Aldridge en Peter Jerred waren zij getipt voor de overwinning. Ook Nederland had een sterk team met de vice Europees kampioen Jan Keizer, Johan Roosink, Toon Oerlemans en duizendpoot Herman Leunen. Ook Denemarken had een sterk team met kopman de 74 jarige Jimmy Smed.

Engeland won vrij gemakkelijk de wedstrijd met al hun vier rijders bij de eerste twaalf. Challinor (Triumph) werd eerste, Aldridge (Triumph) zesde, Aim (Triumph) elfde en Jerred (Triumph) twaafde. Nederland werd prachtig tweede met kopman Keizer (Triumph) op een derde plaats, Roosink (CZ) op een vierde plaats,

Leunen (Bultaco) werd 16de en Oerlemans werd 23ste na een foutje in het laatste deel van de wedstrijd. Duitsland werd verrassend derde met Wolfgang Eissner (CZ) op een negende plaats, Klaus Reissmann (BSA) op dertien, Volker Holka op een veertiende plaats en Gerd Loffler op een 18de plaats. Smed (Matchless) werd knap tweede voor Denemarken, Age Nickelsen (BSA) werd vijfde, Bent Preus (JAWA) achtste. Helaas viel Ebbe Sorensen (Lito) uit, waardoor er net geen podiumplek inzat voor Denemarken. België, zoals gezegd, had nog geen afvaardiging voor deze klasse. Einduitslag 1. Engeland (Challinor, Aim, Aldridge, Jerred) 30pt 2. Nederland (Keizer, Roosink, Oerlemans, Leunen) 46pt 3. Duitsland (Eissner,

Reissmann, Loffler, Holka) 54pt 4. Denemarken (Smed, Preus, Nickelsen, Sorensen) 65pt 5. Zweden (Andersson, Blahusch, Fält, Isgren) 73pt 6. Zwitserland (Gerster, Brügger, Maures, Bartlome) 101pt 7. Italië (Alippi, Pallavicini, Borghin) 131pt 8. Frankrijk (Jolliet, Bollon, Sireix, Altayrac) 200pt.

NAWOORD

Na de maanden van voorbereiding door ECMO, Motoclub MV Gallarate en de initiatiefnemers Vellano en Mazzucco, was het natuurlijk jammer dat de wedstrijden zo in de water vielen. Gelukkig kwam er nog een verkorte wedstrijd met een uitslag, waardoor de pijn nog iets verzacht werd. Gezien het succes van opkomst, zal de 66+ klasse volgend jaar wel definitief toegevoegd worden aan de CMCdN. De internationale rijders, waarbij sommigen wel drie dagen gereisd hadden, kregen 's avonds na afloop van de wedstrijd nog een buffet aangeboden. Met live muziek werden de aanwezigen geamuseerd. Nederland heeft volgend jaar de eer om de CMCdN weer te organiseren en MACRO Rhenen heeft zich bereid gevonden om deze wedstrijd te organiseren op hun prachtige circuit de Kwinteloijen. Ad Ridderhof mocht namens Nederland de koperen hoorn in ontvangst nemen.